

Terschelling, een impressie

Rien Sluys

Toen de bus om even over vijven vertrok was ik benieuwd welke verrassingen me dit keer te wachten stonden. Zou er zich weer een spectaculaire vogelsoort op het eiland bevinden, zoals de Havikarend vorig jaar op Vlieland?

Na een reis met enig oponthoud, een behoorlijke file voor de Coentunnel en een geopende brug bij Kornwerderzand, bereikten we Harlingen. De doemdenkers en sensatiezoekers kregen ongelijk, want er waren nog 15 minuten te gaan voordat de boot vertrok. Via boot en bus kwamen we in Oosterend aan, waar Hein Verkade ons opwachtte en tussen de piketpaaltjes door in het donker over de dijk loodste. Dat hij de juiste man op de juiste plaats was bleek spoedig. Zelfs tijdens zijn vakantie levert hij dekbedden.

Dat in de vaart der volkeren ook de verste uithoeken van Nederland een graantje meepikken was te merken aan de Wierschuur. Er bevonden zich toiletten en douches.... binnen.

Gedurende het ochtendgloren werden bij opkomend tij de eerste steltlopers en eenden waargenomen, zoals Groenpootruiters, Pijlstaarten, Zilverplevieren en Scholeksters. Eén groepje had het geluk een Smelleken voorbij te zien komen. Na het ontbijt togen 40 natuurliefhebbers vol goede moed de Boschplaat op. Eerst werd er een bezoek gebracht aan de bosjes rondom de eendenkooi. Hoewel de aantallen vogels tegenvielen werden er twee Goudhaantjes, een paar Sijzen, één Grote Bonte Specht en een paar Zwarte Mezen waargenomen. Een enkeling zag en hoorde een groepje Kramsvogels passeren. Geleidelijk vormden zich een aantal kleinere groepen. De groep waarin ik verzeild raakte had het geluk een Slechtvalk tegen het lijf te lopen, jagend door een groep steltlopers boven een slenk. Even later werden we door een achterop komende groep geattendeerd op een roofvogel boven ons. We konden het beest niet ontdekken, maar later werd hij, zittend op een paal, teruggevonden. Kijkend door de telescoop werden er diverse mogelijkheden geopperd, maar dat het op naam brengen van een zittende roofvogel niet eenvoudig is (zie de "vliegende deur" van Vlieland) bleek toen het beest opvloog en samen met een ander exemplaar dat iets verder was neergestreken wegzeilde. Het was een, weliswaar vrij licht gekleurde, Buizerd. Toen we nog wat stonden na te praten vloog er prachtig dichtbij een Smelleken langs.

Door een paar kenners werden ook de paddestoelelen onder de loep genomen. Tijdens een te korte kennismaking mijnerzijds met deze plantengroep ging er een wereld voor me open. Van de hallucinerende werking van Kaalkopjes, de scherpe pepersmaak van de Baardige melkzwam, de bij

wrijving geel verkleurende hoed van de Anijschamignon, de "umbo(o)tjes" op de Weidekringzwam en last but not least de plakkende steel van de Kleefsteelstropharia. Wat een wondere wereld waar ik tot mijn schande niets van weet.

Op de terugweg ben ik samen met Jan Jacobs weer langs de eendenkooi gelopen en daar kregen we prachtig twee Vuurgoudhaantjes in de kijker. Terug bij de Wierschuur hoorden we dat er 's morgens zeven Grauwe Pijlstormvogels over zee vlogen. Een groepje besloot om alsnog een bezoek aan de kust te brengen, nadat een eerdere poging, midden op de dag, niets opleverde. Zij smaakten het genoeg drie Grauwe Pijlstormvogels te scoren.

's Avonds, na de traditionele macaroni, was het weer tijd voor de waddenquiz, dit keer georganiseerd door Mieke Bernard en Els Löhr. Elke keer zien de makers weer kans originele elementen aan de quiz toe te voegen; nu moesten er, naar later bleek voor extra bonuspunten, tijdens de wandeling natuurlijke materialen verzameld worden. Ik heb nooit geweten dat één konijnenkeutel bijna tot echtelijke ruzie kon leiden.

Leerzaam was het ook. Tot voor kort wist ik bijvoorbeeld niet dat terwijl Gnodde's broer Gnubbe langs het wad op zoek was naar de Wessalia, het schip van kapitein Rotgans, Jacoba van Beieren haar tijd queestend met heer Van Rossum in de meenscharren doorbracht op zoek naar papeklootjes. Men is nooit te oud om te leren. Omdat Dineke Bruin en Kees Verweij in het buitenland verbleven en dus jammer genoeg niet aan de quiz konden deelnemen werd voorgesteld om hen, als pleister op de wonde, de organisatie van de quiz tijdens het volgende waddenweekend te gunnen. Het voorstel werd onder luid applaus aangenomen. Na een genoeglijke avond met een drankje en een roerige nacht met storm en regen brak de zondag aan. Regen en wind zijn nou niet bepaald de omstandigheden om buiten in de natuur te vertoeven, toch waagden een paar stervelingen de, in het begin spiegelgladde, fietstocht naar de zee kant. De hoop enkele spectaculaire zeevogelsoorten te zien was echter snel verdwenen, het zicht was belabberd en er vloog op een Kleine Jager na niets voorbij. Later op de dag toen het weer wat beter werd ging ieder zijns weegs, behalve Hans Löhr die na enig aandringen bereid bleek het knappend haardvuur te bewaken. Om half vijf werd de terugreis naar Noordwijk aanvaard. Vanaf de boot werd nog een Kleine Jager gesignaleerd en in de haven van Harlingen vlogen enkele Dwergmeeuwen. De bus van de firma Brouwer stond zoals altijd weer klaar en om half tien reden we na een winderige terugreis Noordwijk binnen.